

वंशस्यभारतत्वेनिमित्तमुक्तातमेवाह प्रजापतेरित्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ प्राचेतसः प्राचेदेशाय यज्ञक्रियया अततिसततंगच्छतीति प्राचेताः चतुर्थ्या अलुक् अतसातत्यगमनेऽस्मात्समरे अतमाना इत्यादौ यज्ञसातत्यार्थत्वेन दृष्टादमुन् तस्य प्राचेतसः प्राचीनबर्हिषः यद्वा प्राचे अतसंतृणमस्येति प्राचेतसः नीचातंधक्ष्यतसन्नशुष्क इत्यादौ तृणेष्वेतसशब्दोदृष्टः अविमृष्टविधेयांशत्वदोषमाश्रित्य प्राचेतसामयंपिता प्राचेतस इति वा अस्मिन्पक्षद्वये सुपांसुलुगितिषष्ठ्याः सुः अन्येतु प्राचेतस इति पाठं प्रकल्प्य प्राचीनबर्हिष इत्यभ्याहरन्ति पुण्यजनाः पुण्योत्पादकास्तपःशीला इत्यर्थः यैस्ते महौजसो महाप्रभावा दक्षौषध

वैशंपायन उवाच प्रजापतेस्तु दक्षस्य मनोर्वैवस्वतस्य च ॥ भरतस्य कुरोः पूरो राजमीढस्य चानघ ॥ १ ॥ यादवानामिमं वंशं कौरवाणां च सर्वशः ॥ तथैव भरतानां च पुण्यं स्वस्य यनं महत् ॥ २ ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यं कीर्त्तयिष्यामि तेनघ ॥ तेजोभिरुदिताः सर्वे महर्षिः समतेजसः ॥ ३ ॥ दश प्राचेतसः पुत्राः संतः पुण्यजनाः स्मृताः ॥ मुखजेनाग्निना यैस्ते पूर्वदग्धामहौजसः ॥ ४ ॥ तेभ्यः प्राचेतसो जज्ञे दक्षो दक्षादिमाः प्रजाः ॥ संभूताः पुरुषव्याघ्रसहिलोकपितामहः ॥ ५ ॥ वीरिण्यासहसंगम्य दक्षः प्राचेतसो मुनिः ॥ आत्मतुल्या न जनयत्सहस्रं संशितव्रतान् ॥ ६ ॥ सहस्रसंख्यान् संभूतान् दक्षपुत्रांश्च नारदः ॥ मोक्षमध्यापया माससांख्यज्ञानमनुत्तमं ॥ ७ ॥ ततः पंचाशतं कन्याः पुत्रिका अभिसंदधे ॥ प्रजापतिः प्रजादक्षः सिसृक्षुर्जनमेजय ॥ ८ ॥ ददौ दशसधर्माय कश्यपाय त्रयोदश ॥ कालस्य नयने युक्ताः सप्तविंशतिमिदवे ॥ ९ ॥ त्रयोदशानां पत्नीनां यातुदाक्षायणीवरा ॥ मारीचः कश्यपस्त्वस्यामादित्यान् समजीजनत् ॥ १० ॥ इंद्रादीन् वीर्यसंपन्नान्विवस्वतं तथापि च ॥ विवस्वतः सुतो जज्ञे यमो वैवस्वतः प्रभुः ॥ ११ ॥ मार्त्तं दस्यमनुर्धीमान् जायत सुतः प्रभुः ॥ यमश्चापि सुतो जज्ञे ख्यातस्त स्यानुजः प्रभुः ॥ १२ ॥ धर्मात्मा समनुर्धीमान्यत्र वंशः प्रतिष्ठितः ॥ मनोर्वैशोमानवानां ततोऽयं प्रथितोऽभवत् ॥ १३ ॥ ब्रह्मक्षत्रादयस्तस्मान् मनोर्जातास्तु मानवाः ॥ ततोऽभवन् महाराज ब्रह्मक्षत्रेण संगतं ॥ १४ ॥ ब्राह्मणामानवास्तेषां सांगं वेदमधारयन् ॥ वेनं धृणुं न रिष्यंतं नाभागे क्ष्वाकुमेव च ॥ १५ ॥ कार्ष्ण मथ शर्यातिं तथा चैवाष्टमीमिलां ॥ पृषधं न वमं प्राहुः क्षत्रधर्मपरायणं ॥ १६ ॥

योदग्धाः येते पूर्वमिति पाठे तु ये पूर्वपुण्यजनाराक्षसाः स्मृतास्ते मीमहौजसो दक्षा भूमिमादृत्य प्राणिनां पीडाकरादग्धायैरिति शेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ वीरिण्या वीरणपुत्र्या ॥ ६ ॥ मोक्षं मोक्षहेतुं सांख्यज्ञानं विवेकजं विज्ञानं एतेन ज्ञात तत्त्वाः प्रजानां कामयंत इति दर्शितं तथा च श्रुतिः किं प्रजया करिष्यामो येषां नो यमात्माऽयं लोक इति ॥ ७ ॥ तत इति स्त्रियः प्रायेण ज्ञानानर्हा इति भावः तथा च श्रुतिः स्त्रिया अशास्यं मन इति अ भिसंदधे पुत्रिका एव दौहित्रद्वारामपुत्रा इति मेने संकल्पितवान्वा ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ मार्त्तं दस्यविवस्वतः यमश्चेति पुनरुक्तिर्मनुतः कनिष्ठत्वप्रख्यापनार्था ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥